

Sygn. akt II Ka 170/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Marek Podwójniak (spr.)

Sędziowie : sędzia Małgorzata Chojnowska

sędzia (del.) Joanna Pycio – Pustelnik

Protokolant : st. sekr. sąd. Zdzisława Dróżdź

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Sieradzu Izabeli Dubiel

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2019 roku

sprawy **P. T.**

oskarżonego z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wieluniu

z dnia 28 lutego 2019 r., sygn. akt II K 880/17

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,
2. zasądza od P. T. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20,00 (dwadzieścia 00/100) złotych tytułem poniesionych w postępowaniu odwoławczym wydatków oraz wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 300,00 (trzysta 00/100) złotych.

Małgorzata Chojnowska Marek Podwójniak Joanna Pycio- Pustelnik

sygn. akt II Ka 170/19

UZASADNIENIE

P. T. został oskarżony o to, że (numeracja zarzutów z aktu oskarżenia):

XLVII. w okresie od 20.04.2016 r. do 04.05.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **R. A.**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 04.05.2016 r., Arkusza przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego z dnia 04.05.2016 r. i Karty przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych, na których to dokumentach poświadczył, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że przeprowadził egzamin państwowy części praktycznej z kursantem R. A., podczas gdy egzamin ten przeprowadziła inna osoba, w treści Zaświadczenia nr (...) z dnia 04.05.2016 r. w Karcie przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych poświadczył nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantem R. A., podczas

gdy zajęcia te przeprowadzał faktycznie W. K. oraz poświadczył nieprawdę w zakresie dat i godzin przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

XLVIII. w okresie od 23.04.2016 r. do 09.05.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **P. K. (1)**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 09.05.2016 r., Arkusza przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego z dnia 09.05.2016 r. i Karty przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych, na których to dokumentach poświadczył, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że P. K. (1) odbyła w dniu 09.05.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych poświadczył nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantką P. K. (1) podczas gdy zajęcia te przeprowadzał faktycznie także W. K. oraz poświadczył nieprawdę w zakresie dat i godzin przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

XLIX. w okresie od 25.05.2016 r. do 11.06.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **M. W.**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 11.06.2016 r., Arkusza przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego z dnia 11.06.2016 r. i Karty przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych, na których to dokumentach poświadczył, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że M. W. odbył w dniu 11.06.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych poświadczył nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantem M. W. podczas gdy zajęcia te przeprowadzał faktycznie W. K. oraz poświadczył nieprawdę w zakresie dat i godzin przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

L. w okresie od 01.06.2016 r. do 19.06.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **K. M.**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 19.06.2016 r. i Karty przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych, na których to dokumentach poświadczył, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantką K. M., podczas gdy zajęcia te przeprowadzał faktycznie także W. K. oraz poświadczył nieprawdę w zakresie dat i godzin przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LI. w okresie od 09.06.2016 r. do 30.06.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **M. M. (1)**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 30.06.2016 r. i Karty przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych, na których to dokumentach poświadczył, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że M. M. (1) odbył 4 godziny zajęć teoretycznych z zasad postępowania w razie uczestniczenia

w wypadku drogowym oraz zasad udzielania pierwszej pomocy ofiarom wypadku oraz 40 godzin zajęć praktycznych, w sytuacji, gdy faktycznie zajęcia z zasad postępowania w razie uczestniczenia w wypadku drogowym oraz zasad udzielania pierwszej pomocy ofiarom wypadku trwały zaledwie około 2 godzin, a zajęcia praktyczne trwały łącznie 30 godzin, nadto w Karcie przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych poświadczyl nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantem M. M. (1), podczas gdy zajęcia te przeprowadzał w większości W. K. oraz poświadczyl nieprawdę w zakresie dat i godzin przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LII. w okresie od 22.06.2016 r. do 03.07.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **P. K. (2)**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 03.07.2016 r., Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego i Karty przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych, na których to dokumentach poświadczyl nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że P. K. (2) odbyła 4 godziny zajęć teoretycznych z zasad postępowania w razie uczestniczenia w wypadku drogowym oraz zasad udzielania pierwszej pomocy ofiarom wypadku, w sytuacji, gdy faktycznie zajęcia te trwały zaledwie około 1 godziny, w Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego poświadczyl nieprawdę, że przedmiotowy egzamin przeprowadził osobiście podczas, gdy egzamin ten przeprowadził W. K., a w Karcie przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych poświadczyl nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantką P. K. (2), podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał również W. K. oraz poświadczyl nieprawdę w zakresie dat i godzin przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LIII. okresie od 22.06.2016 r. do 03.07.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **S. K.**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 03.07.2016 r., Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego i Karty przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych, na których to dokumentach poświadczyl nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że S. K., odbyła w dniu 03.07.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych poświadczyl nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantką S. K., podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał również W. K.,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LIV. w okresie od 27.06.2016 r. do 08.07.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **K. F.**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 08.07.2016 r., Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego i Karty przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych, na których to dokumentach poświadczyl nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że K. F. odbyła 4 godziny zajęć teoretycznych z zasad postępowania w razie uczestniczenia w wypadku drogowym oraz zasad udzielania pierwszej pomocy ofiarom wypadku, w sytuacji, gdy faktycznie zajęcia te trwały zaledwie około 1 godziny, w Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego poświadczyl nieprawdę, że K. F., odbyła w dniu 08.07.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych poświadczyl nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z

kursantką K. F., podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał również W. K. oraz poświadczył nieprawdę w zakresie dat i godzin przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LV. w okresie od 30.06.2016 r. do 11.07.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **W. J.**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 11.07.2016 r., Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego i Karty przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych, na których to dokumentach poświadczył, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że W. J., odbył w dniu 11.07.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych poświadczył nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantem W. J., podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał również W. K. oraz poświadczył nieprawdę w zakresie dat i godzin przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LVI. w okresie od 08.07.2016 r. do 19.07.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **D. B.**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 19.07.2016 r. oraz Karty przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych, gdzie poświadczył nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantem D. B., podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał również W. K.,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LVII. w okresie od 08.07.2016 r. do 19.07.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **S. C.**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 19.07.2016 r., Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego i Karty przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych, na których to dokumentach poświadczył, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że S. C., odbył w dniu 19.07.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych poświadczył nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantem S. C., podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał w większości W. K. oraz poświadczył nieprawdę w zakresie dat przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LVIII. w okresie od 14.07.2016 r. do 25.07.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **M. M. (2)**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 25.07.2016 r., Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego i Karty przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych, na których to dokumentach poświadczył, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że M. M. (2), odbyła w dniu 25.07.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych poświadczył nieprawdę,

że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantką M. M. (2), podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał w części W. K. oraz poświadczył nieprawdę w zakresie dat przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LIX. w okresie od 19.07.2016 r. do 30.07.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **M. P.**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 30.07.2016 r., Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego i Karty przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych, na których to dokumentach poświadczył, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że M. P., odbyła w dniu 30.07.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych poświadczył nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantką M. P., podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał w większości W. K. oraz poświadczył nieprawdę w zakresie dat przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LX. w okresie od 08.08.2016 r. do 20.08.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **A. K. (1)**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 21.08.2016 r., Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego i Karty przeprowadzonych zajęć z dnia 08.08.2016 r., na których to dokumentach poświadczył, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że A. K. (1), odbyła w dniu 20.09.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć poświadczył nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantką A. K. (1), podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał w większości W. K. oraz poświadczył nieprawdę w zakresie dat przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LXI. w okresie od 28.07.2016 r. do 29.08.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **M. K. (1)**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 30.08.2016 r., Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego i Karty przeprowadzonych zajęć z dnia 28.07.2016 r., na których to dokumentach poświadczył, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że M. K. (1), odbył w dniu 29.08.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć poświadczył nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantem M. K. (1), podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał również W. K. oraz poświadczył nieprawdę w zakresie dat przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LXII. w okresie od 18.08.2016 r. do 29.08.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **A. K. (2)**, w postaci Zaświadczenia nr 26/16 z dnia

30.08.2016 r., Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego i Karty przeprowadzonych zajęć z dnia 18.08.2016 r., na których to dokumentach poświadczyl, nieprawdę, że A. K. (2), odbyła w dniu 29.08.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć poświadczyl nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantką A. K. (2), podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał również W. K. oraz poświadczyl nieprawdę w zakresie dat przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LXIII. w okresie od 16.08.2016 r. do 28.08.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **M. K. (2)**, w postaci Zaświadczenia nr 27/16 z dnia 30.08.2016 r., Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego i Karty przeprowadzonych zajęć z dnia 16.08.2016 r., na których to dokumentach poświadczyl, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że M. K. (2), odbył w dniu 28.09.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć poświadczyl nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantem M. K. (2), podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał również W. K. oraz poświadczyl nieprawdę w zakresie dat przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LXIV. w okresie od 23.08.2016 r. do 03.09.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **R. M.**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 04.09.2016 r. i Karty przeprowadzonych zajęć z dnia 03.09.2016 r., na których to dokumentach poświadczyl, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, a w Karcie przeprowadzonych zajęć poświadczyl nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantem R. M., podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał również W. K. oraz poświadczyl nieprawdę w zakresie dat przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LXV. w okresie od 26.08.2016 r. do 07.09.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **A. P. (1)**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 07.09.2016 r., Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego i Karty przeprowadzonych zajęć z dnia 07.09.2016 r., na których to dokumentach poświadczyl, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że A. P. (1), odbyła w dniu 07.09.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć poświadczyl nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantką A. P. (1), podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał również W. K. oraz poświadczyl nieprawdę w zakresie dat przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LXVI. w okresie od 01.09.2016 r. do 12.09.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki

jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **A. F.**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 13.09.2016 r., Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego i Karty przeprowadzonych zajęć z dnia 12.09.2016 r., na których to dokumentach poświadczyl, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że A. F., odbyła w dniu 12.09.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć poświadczyl nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantką A. F., podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał również W. K. oraz poświadczyl nieprawdę w zakresie dat przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LXVII. w dniu 14.09.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczający nieprawdę, co do okoliczności mającej znaczenie prawne dokument, związany z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **P. D.** w postaci Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego, na których to dokumencie poświadczyl nieprawdę, że P. D., odbył w dniu 14.09.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k.

LXVIII. w okresie od 15.09.2016 r. do 26.09.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **A. P. (2)**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 26.09.2016 r., Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego i Karty przeprowadzonych zajęć z dnia 26.09.2016 r., na których to dokumentach poświadczyl, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że A. P. (2), odbył w dniu 26.09.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć poświadczyl nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantem A. P. (2), podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał W. K. oraz poświadczyl nieprawdę w zakresie dat przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LXIX. w okresie od 16.09.2016 r. do 27.09.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **P. J.**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 27.09.2016 r., Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego i Karty przeprowadzonych zajęć z dnia 16.09.2016 r., na których to dokumentach poświadczyl, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że P. J., odbył w dniu 27.09.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć poświadczyl nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantem P. J., podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał również W. K. oraz poświadczyl nieprawdę w zakresie dat przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LXX. w okresie od 21.09.2016 r. do 02.10.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem

uprawnień do kierowania pojazdami przez **S. J.**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 03.10.2016 r., Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego i Karty przeprowadzonych zajęć z dnia 02.10.2016 r., na których to dokumentach poświadczył, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że S. J., odbył w dniu 02.10.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć poświadczył nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantem S. J., podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał w większości W. K. oraz poświadczył nieprawdę w zakresie dat przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LXXI. w okresie od 20.09.2016 r. do 03.10.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **B. M.**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 03.10.2016 r., Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego i Karty przeprowadzonych zajęć praktycznych, na których to dokumentach poświadczył nieprawdę, że B. M., odbyła w dniu 03.10.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć poświadczył nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantką B. M., podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał w części W. K.,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LXXII. w okresie od 04.10.2016 r. do 16.10.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **B. B.**, w postaci Zaświadczenia nr 36/16 z dnia 17.10.2016 r., Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego i Karty przeprowadzonych zajęć z dnia 04.10.2016 r., na których to dokumentach poświadczył, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że B. B., odbył w dniu 16.10.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć poświadczył nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantem B. B., podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał również W. K. oraz poświadczył nieprawdę w zakresie dat przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LXXIII. w okresie od 14.11.2016 r. do 26.11.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **L. S.**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 26.11.2016 r., Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego i Karty przeprowadzonych zajęć z dnia 14.11.2016 r., na których to dokumentach poświadczył, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że L. S., odbył w dniu 26.11.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć poświadczył nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantem L. S., podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał również W. K. oraz poświadczył nieprawdę w zakresie dat przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LXXIV. w okresie od 08.12.2016 r. do 19.12.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **J. K.**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 19.12.2016 r., Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego i Karty przeprowadzonych zajęć z dnia 08.12.2016 r., na których to dokumentach poświadczył, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że J. K. odbył w dniu 19.12.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć poświadczył nieprawdę w zakresie dat przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LXXV. w okresie od 19.12.2016 r. do 31.12.2016 r. w O., powiatu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pracując w Ośrodku Szkolenia (...) nr (...) - (...) W. K., jako instruktor nauki jazdy, posiadając uprawnienia instruktora nauki jazdy nr E. (...), wystawił poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne dokumenty, związane z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez **J. S.**, w postaci Zaświadczenia nr (...) z dnia 31.12.2016 r., Arkuszu przebiegu części praktycznej egzaminu państwowego i Karty przeprowadzonych zajęć z dnia 31.12.2016 r., na których to dokumentach poświadczył, nieprawdę w zakresie okresu szkolenia, oraz że J. S., odbyła w dniu 31.12.2016 r. egzamin państwowy części praktycznej w sytuacji, gdy taki egzamin nie został przeprowadzony, a w Karcie przeprowadzonych zajęć poświadczył nieprawdę, że osobiście prowadził wszystkie zajęcia praktyczne z kursantką J. S., podczas gdy zajęcia te faktycznie przeprowadzał również W. K. oraz poświadczył nieprawdę w zakresie dat przeprowadzonych zajęć praktycznych,

tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieluniu z dnia 28 lutego 2019 roku wydanym w sprawie II 880/17 oskarżony P. T. został uznany za winnego zarzucanych mu czynów z punktów XLVII do LXXV, z których każdy wyczerpuje dyspozycję art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k., z tym, że z opisu czynów:

- z punktu LI wyeliminowano zwrot: „odbył 4 godziny zajęć teoretycznych z zasad postępowania w razie uczestniczenia w wypadku drogowym oraz zasad udzielania pierwszej pomocy ofiarom wypadku oraz” i „zajęcia z zasad postępowania w razie uczestniczenia w wypadku drogowym oraz z zasad udzielania pierwszej pomocy ofiarom wypadku trwały zaledwie około 2 godzin, a”,
- z punktu LII wyeliminowano zwrot: „oraz, że P. K. (2) odbyła 4 godziny zajęć teoretycznych z zasad postępowania w razie uczestniczenia w wypadku drogowym oraz zasad udzielania pierwszej pomocy ofiarom wypadku, w sytuacji, gdy faktycznie zajęcia te trwały około 1 godziny”,
- z punktu LIV wyeliminowano zwrot: „oraz, że K. F. odbyła 4 godziny zajęć teoretycznych z zasad postępowania w razie uczestniczenia w wypadku drogowym oraz zasad udzielania pierwszej pomocy ofiarom wypadku, w sytuacji, gdy faktycznie zajęcia te trwały około 1 godziny,”

i przyjęto, iż stanowią one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierzono mu karę 300 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych.

Ponadto zasądzono na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego kwotę 300 złotych tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 159,60 złotych tytułem wydatków.

Apelację od tego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego P. T., który zaskarżył wyrok w części dotyczącej oskarżonego P. T. w całości.

Wyrokowi zarzucił:

A. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia, a to art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k., polegającą na dowolnej ocenie wyjaśnień oskarżonego P. T. i odmówieniu im wiary w zakresie, w jakim oskarżony kwestionuje swą świadomość, co do tego, że podpisywane przez niego dokumenty związane z uzyskiwaniem przez kursantów współoskarżonego W. K. uprawnień do kierowania pojazdami zawierały dane nieprawdziwe, niezgodne ze stanem faktycznym, podczas gdy prawidłowa ocena wyjaśnień oskarżonego powinna prowadzić do wniosku, że te wyjaśnienia ww. zakresie są wiarygodne, a oskarżonemu nie można przypisać winy umyślnej, zwłaszcza uwzględniając to, że działał on w usprawiedliwionym zaufaniu do współoskarżonego W. K. (znajomego, a jednocześnie właściciela Ośrodka Szkolenia (...) w O., osoby odpowiedzialnej za przebieg szkolenia uczęszczających do tego ośrodka kursantów, jak również jego ówczesnego pracodawcy), który sporządzał ww. dokumenty, a następnie przedkładał do podpisu oskarżonemu;

B. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia, a to art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k., polegającą na dowolnej ocenie zebranych w sprawie dowodów i odmówieniu wiary wyjaśnieniom oskarżonego P. T., przy jednoczesnym bezpodstawnym uznaniu za wiarygodne zeznań świadków - kursantów Ośrodka Szkolenia (...) w O. - i ustaleniu, że oskarżony, zaświadczywszy fakt odbycia przez kursantów egzaminu końcowego (wewnętrznego) poświadczając nieprawdę, gdyż oskarżeni takich egzaminów nie przeprowadzali, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy na takie ustalenie nie pozwala.

C. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na bezzasadnym uznaniu, że poświadczane przez oskarżonego dane, zawarte w dokumentach związanych z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami przez kursantów Ośrodka Szkolenia (...) w O. - w postaci Zaświadczeń, Arkuszy przebiegu części praktycznej egzaminu wewnętrznego oraz Karty przeprowadzonych zajęć teoretycznych i praktycznych kursantów wymienionych w treści zarzutów - to dane mające znaczenie prawne w rozumieniu art. 271 k.k., podczas, gdy ww. dane - w zakresie w jakim były poświadczane przez oskarżonego P. T. (np. w zakresie konkretnego dnia, w którym miały się odbyć zajęcia) - znaczenia takiego nie mają;

D. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na bezzasadnym uznaniu, że oskarżony miał świadomość tego, że dane, którego poświadczają własnym podpisem, mają znaczenie prawne w rozumieniu art. 271 k.k., podczas gdy prawidłowa ocena zebranych w sprawie dowodów, w tym przede wszystkim wyjaśnień oskarżonego P. T., na takie ustalenie nie pozwala;

ewentualnie,

E. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia, a to art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k., polegającą na dowolnej ocenie wyjaśnień oskarżonego P. T. i odmówieniu im wiary w zakresie w jakim oskarżony zakwestionował to, by podpisywaniu przez niego przedkładanych mu przez W. K. dokumentów towarzyszył cel w postaci zamiaru osiągnięcia przez tę czynność jakichkolwiek korzyści majątkowych, podczas gdy prawidłowa ocena ww. wyjaśnień, w kontekście pozostałych zebranych w sprawie dowodów, winna prowadzić do wniosku, że wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie są w pełni wiarygodne, zwłaszcza uwzględniając to, że oskarżony nigdy nie uzyskiwał korzyści (majątkowych, czy osobistych) z faktu podpisywania przedkładanej mu dokumentacji, otrzymując natomiast - z tytułu zawartych z oskarżonym W. K. umów cywilnoprawnych i umowy o pracę - wynagrodzenie za faktycznie przeprowadzone zajęcia praktyczne (w kwocie 30 zł za godzinę jazdy z kursantem) z oddelegowanymi do niego kursantami OSK w O., który to dochód oskarżony zadeklarował w Urzędzie Skarbowym i za które to kwoty oskarżony odprowadził należny z tego tytułu podatek;

F. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na bezzasadnym uznaniu, że popełnione przez oskarżonego P. T. czyny wyczerpują znamiona art. 271 § 3 k.k. (typ kwalifikowany fałszerstwa intelektualnego), podczas gdy prawidłowa ocena zebranych w sprawie dowodów, zwłaszcza wyjaśnień oskarżonego, jak również okoliczności dotyczących stopnia społecznej szkodliwości ww. czynów

winna prowadzić do wniosku, że czyny te realizują znamiona występku z art. 271 § 1 k.k. (tj. typu podstawowego), a w konsekwencji, przy tak zakwalifikowanych zachowaniach, winien ocenić, że ich stopień społecznej szkodliwości nie jest znaczny (co czyniło jednocześnie zasadnym skorzystanie ze środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania).

W konkluzji wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego P. T. od popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów;

ewentualnie:

2. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z opisu zarzucanych oskarżonemu czynów sformułowania, że „działał on w celu osiągnięcia, korzyści majątkowej” i przyjęcie, że czyny zarzucane P. T. wypełniają znamiona występku z art. 271 § 1 k.k. (tj. typu podstawowego), a stopień ich społecznej szkodliwości nie jest znaczny, a w rezultacie warunkowe umorzenie postępowania karnego w stosunku do oskarżonego o wszystkie zarzucane mu czyny na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k. na okres próby 2 lat.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniesiona w niniejszej sprawie apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie. Podniesione w niej zarzuty należy traktować jako polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji.

Tytułem wstępu należy wskazać, że artykuł 7 k.p.k. formułuje ogólne dyrektywy oceny dowodów. Wykazanie, że faktycznie został on w sprawie naruszony wymaga wskazania, którą konkretnie regulę i w jaki sposób sąd naruszył. Nie można natomiast twierdzić, że ocena została dokonana w sposób dowolny, zastępując uzasadnienie tego twierdzenia wywodami na temat własnej wizji przebiegu inkryminowanego zdarzenia. Przypomnieć przy tym trzeba przytaczaną wielokrotnie zasadę, wedle której przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k., między innymi wtedy, gdy:

1. jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawny (art. 2 § 2 k.p.k.),
2. stanowi wynik rozważenia wszystkich tych okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.),
3. jest wyczerpująco i logicznie – z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego – argumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.).

(por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 listopada 2002 roku – V KKN 333/01 – Prok. i Pr. wkł. 2003, nr 7-8, poz. 11 oraz system informacji prawniczej LEX nr (...)). Kontynuując tę problematykę podkreślić należy, że ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd meriti w toku rozprawy głównej mogą być skutecznie zakwestionowane, a ich poprawność zdyskwalifikowana dopiero wtedy, gdy w procedurze dochodzenia do nich Sąd uchybił (przedstawionym wcześniej) dyrektywom art. 7 k.p.k., pominął istotne w sprawie dowody lub oparł się na dowodach na rozprawie nieujawnionych, sporządził uzasadnienie niezrozumiałe, nadmiernie lapidarne, wewnętrznie sprzeczne, bądź sprzeczne z regułami logicznego rozumowania wyłączające możliwość merytorycznej oceny kontrolno – odwoławczej. Zarzut obrazy przepisu art. 7 k.p.k. i w związku z tym dokonania błędnych ustaleń faktycznych może być skuteczny tylko wtedy, gdy skarżący wykaże, że sąd orzekający – oceniając dowody – naruszy zasady logicznego rozumowania, nie uwzględni przy ich ocenie wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Warto także zwrócić uwagę na charakter naruszenia art. 5 § 2 k.p.k. Jedynie gdy zostanie wykazane, że orzekający w sprawie Sąd rzeczywiście miał wątpliwości o takim charakterze i nie rozstrzygnął ich na korzyść oskarżonego dojdzie do naruszenia tego przepisu. Dla zasadności

tego zarzutu nie wystarczy zaś zaprezentowanie przez stronę własnych wątpliwości co do stanu dowodów (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2018 r., V KK 68/18, LEX nr 2488989).

Przez pryzmat tak ujętego zagadnienia brak jest podstaw do przyjęcia, że organ ferujący zaskarżony wyrok dopuścił się uchybień natury procesowej, jakie skutkowałyby potrzebą wzruszenia tego orzeczenia.

W przedmiotowej sprawie Sąd I instancji dokonał szczegółowej analizy zgromadzonego materiału dowodowego. Przede wszystkim nie można mieć zastrzeżeń do dokonanej oceny wyjaśnień oskarżonego P. T.. Wszak już w toku pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynów polegających na poświadczeniu nieprawdy. Ponadto takie stanowisko podtrzymał w toku rozprawy przed sądem. Kwestionowanie obecnie w środku odwoławczym jego świadomości co do popełnienia tych czynów nie znajduje uzasadnienia. Oskarżony miał pełną świadomość tego, czego dokonuje, niemniej jednak tłumaczył to względami praktycznymi i wskazywał, że takie zachowanie nie przysporzyło mu dodatkowych korzyści majątkowych – a wynagrodzenie otrzymywał wyłącznie za godziny faktycznie „wyjeżdżone” z kursantami W. K.. Chociażby biorąc pod uwagę wielość dokumentów, na których oskarżony przyłożył swoją pieczęć i złożył swój podpis w kontekście ustaleń, ile faktycznie godzin poświęcił na szkolenie danego kursanta wskazuje, że musiał mieć świadomość, że zawarte w tych dokumentach informacje nie są prawdziwe. Tłumaczenie zatem, że jego zachowanie należy traktować w kategoriach nieumyślności w rozumieniu art. 9 § 2 k.k. nie jest właściwe. Oczywiście oskarżony działał w zaufaniu do W. K., który przedkładał mu wypełnione dokumenty do podpisu jednakże P. T. jako dorosła osoba, mająca także odpowiednie doświadczenie zawodowe i posiadająca uprawnienia instruktora doskonale zdawał sobie sprawę z działania na jakie się zdecydował. Ocenianie takiego działania jedynie jako „pomoc” W. K. nie oddaje w pełni zachowania oskarżonego. W. K. bowiem w czasie ich współpracy pozbawiony był uprawnień – został skreślony z ewidencji instruktorów nauki jazdy Starostwa Powiatowego w W.. Nawet przyjmując, że oskarżony P. T. nie wiedział o tym fakcie, to jednak wydaje się oczywiste, że w sytuacji w której W. K. mógłby prowadzić działalność sam, to nie potrzebowałby podpisania i opieczętowania przez oskarżonego niemal wszystkich dokumentów. Podobną rolę pełniła M. B.. Ponadto uwzględniając, że zgodnie z art. 115 § 4 k.k. korzyścią majątkową jest korzyść zarówno dla siebie jak i dla kogo innego, nie budzi wątpliwości, że oskarżony działał z zamiarem uzyskania takiej właśnie korzyści – istotnie bez niego oskarżony W. K. nie mógłby prowadzić kursów, co w jasny sposób ukierunkowane było na uzyskanie zysku z takiej działalności. Miało to bezpośredni wpływ na sytuację materialną oskarżonego P. T., który był zatrudniony w Ośrodku Szkolenia (...) W. K.. Jednocześnie brak podstaw do kwestionowania zeznań świadków – kursantów – których nie znał sam oskarżony. W tym zakresie w apelacji brak skonkretyzowania tychże zarzutów, w tym dlaczego takie ustalenie jest bezpodstawne. Zdaniem Sądu Okręgowego zeznania świadków R. A., P. K. (1), M. W., K. M., M. M. (1), P. K. (2), S. K., K. F., W. J., D. B., S. C., M. M. (2), M. P., A. K. (1), M. K. (1), A. K. (2), M. K. (2), R. M., A. P. (1), A. F., P. D., A. P. (2), P. J., S. J., B. M., B. B., L. S., J. K. i J. S. słusznie zostały uznane za wiarygodne. Podkreślić przy tym należy, że autor apelacji nie wskazał, aby depozycje tych świadków były niespójne, niekonsekwentne, a przy tym niewiarygodne.

Odnosząc się zaś znamion czynu z art. 271 k.k. wskazać należy, że słusznie Sąd I instancji ustalił, że zachowanie P. T. polegało na poświadczeniu w dokumentach nieprawdy, co do okoliczności mającej znaczenie prawne. Istotnie te dokumenty były niezbędne do przedłożenia ich w odpowiednim Starostwie Powiatowym, dla ukończenia procedury ubiegania się o prawo jazdy. Zgodzić należy się ze stanowiskiem wyrażonym w apelacji, że za okoliczność mającą znaczenie prawne należy uznać taką, z której mogą wynikać jakieś konsekwencje w sferze czyichś prawa lub obowiązków. Niewątpliwie dokumenty w postaci – zaświadczenia o ukończeniu kursu, arkusza egzaminu wewnętrznego, karty prowadzonych zajęć – mają niebagatelne, a wręcz kluczowe znaczenie dla uzyskania przez osoby odbywające szkolenie uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi.

W kontekście tych wszystkich okoliczności właściwe było przyjęcie, że dane które oskarżony poświadczył miały znaczenie prawne w rozumieniu art. 271 k.k., a on sam posiadając uprawnienia instruktora i odpowiednie doświadczenie doskonale zdawał sobie z tego sprawę w momencie, w którym podpisywał i pieczętował dany dokument.

Wreszcie powołując się na rozważania poczynione powyżej, wskazać należy, że nie jest prawidłowym kwestionowanie działania oskarżonego z zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej. Dodać należy, że dla takiego ustalenia nie jest konieczne wskazanie, że za podpisanie konkretnego dokumentu oskarżony otrzymał jakąś kwotę pieniędzy. Dlatego też właściwie ustalono, że oskarżony P. T. dopuścił się czynów wyczerpujących dyspozycję art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

W konsekwencji także zarzut błędu w ustaleniach faktycznych (o jakim mowa w środku odwoławczym obrońcy oskarżonego) okazał się nietrafny. Podane już wcześniej wyznaczniki zarzutu z art. 438 pkt 3 k.p.k. w żaden sposób nie zostały naruszone. Przez to poczynione ustalenia, wedle których P. T. dopuścił się przypisanych mu przestępstw, są w pełni aprobowane przez Sąd Okręgowy w Sieradzu. Właściwie oceniono, że oskarżony dopuścił się zarzuczanych mu 29 przestępstw – z pkt od XLVII do LXXV – wyczerpujących dyspozycję art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. z modyfikacjami opisów czynów z punktów LI, LII, LIV.

Ponieważ apelację co do winy uznaje się również za apelację co do kary zasła konieczność merytorycznego odniesienia się do kwestii wymierzonej oskarżonemu P. T. kary. Z rażąco niewspółmiernością kary – a tylko w wypadku tego rodzaju niewspółmierności byłyby podstawy do wzruszenia zaskarżonego wyroku – mamy do czynienia wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, że wystąpiła wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji, a karą jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej, w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary. Nie chodzi tu przy tym o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary ale o różnicę tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać byłoby można – również w potocznym tego słowa znaczeniu – „rażąco” niewspółmierną, tj. niewspółmierną w stopniu nie dającym się zaakceptować (zob. OSNPG 1974 / 3-4 / 51; OSNPK 1995/6/18).

Sytuacja taka, zdaniem Sądu Odwoławczego, w niniejszej sprawie jednak nie zachodzi. Zdaniem Sądu Okręgowego zawarta w uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji ocena stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest prawidłowa i zasługuje na aprobatę, gdyż w odpowiedni sposób uwzględniła ona elementy, o których mowa w treści art. 53 k.k. Wymierzona kara nie może zostać uznana za rażąco surową, zwłaszcza kiedy w sprawie tej w stosunku do oskarżonego zastosowano instytucję w art. 37a k.k. i za przypisany oskarżonemu ciąg przestępstw wymierzono mu karę grzywny 300 stawek dziennych. Wskazać należy, że podstawę wymiaru kary stanowił art. 271 § 3 k.k., który zagrożony jest karą nawet do 8 lat pozbawienia wolności. Konstrukcja zaś z art. 91 § 1 k.k. pozwala na wymierzenie kary powyżej górnej granicy. Niemniej jednak w niniejszej sprawie wskazać należy, że słusznie orzeczono karę grzywny wobec oskarżonego. W tym miejscu należy wskazać, że przyjęta kwalifikacja – której prawidłowość omówiono powyżej – wykluczała możliwość zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania z art. 66 § 1 k.k. Nie znajdując zaś podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w tym zakresie, sąd odwoławczy nie mógł dokonać modyfikacji w tym elemencie. Istotnie zatem w stosunku do oskarżonego została wymierzona kara najłagodniejszego rodzaju. Zaś jej wymiar właściwie oddaje stopień winy oraz społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu. Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że oskarżonemu przypisano popełnienie kilkudziesięciu przestępstw. Sąd I instancji miał przy tym na uwadze fakt, że z częścią kursantów oskarżony przeprowadzał zajęcia praktyczne nauki jazdy, a sami kursanci nie zgłaszali zastrzeżeń do sposobu prowadzenia przez niego zajęć. Ponadto chociaż uzależnienie pracy oskarżonego od W. K. nie mogło powodować wyłączenia odpowiedzialności P. T., o tyle miało wpływ na wymiar orzeczonej kary, która zasługuje na aprobatę. Ponadto wysokość stawki dziennej została ustalona w minimalnym wymiarze. Orzeczona kara winna zadośćuczynić wymogom prewencji generalnej, wpływając korzystnie na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa. Konkludując tę część rozważań należy podkreślić, że sąd odwoławczy nie znalazł podstaw do zmiany orzeczenia w tym zakresie.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. Sąd Okręgowy, nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji utrzymał w mocy zaskarżony wyrok jako w pełni słuszny i trafny.

W związku z nieuwzględnieniem apelacji Sąd Okręgowy, na podstawie art. 636 § 1 k.p.k., zasądził od oskarżonego P. T. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20,00 złotych tytułem poniesionych w postępowaniu odwoławczym wydatków oraz

wymierzył mu opłatę za II instancję w kwocie 300,00 złotych, nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego z obowiązku ich uiszczenia.

Małgorzata Chojnowska Marek Podwójniak Joanna Pycio - Pustelnik